

# SEMENO NEBUDE DĚDIT S PLEVOU



Zůstaňte ještě stát a krátce se pomodlíme. Skloňme naše hlavy.

<sup>2</sup> Drahý Bože, považujeme to za velkou výsadu, že máme příležitost zde být, abychom nesli živého Krista umírajícímu světu a umírající generaci.

<sup>3</sup> Prosíme Tě, Pane, abys posvětil naše slova a naše úsilí, aby se k Tobě nevracela prázdná, ale ať dosáhnou toho, k čemu byla určena.

<sup>4</sup> Pomoz každému muži, ženě, chlapci nebo dívce dnes večer, každému, kdo je v nouzi. A, Otče, víme, že všichni máme nějakou potřebu. A až odtud dnes večer odejdeme, ať cítíme v našich srdcích to, co ti, kteří přišli do Emauz, poté . . . svědčili o vzkříšení Krista, říkali: „Zdaliž srdce naše v nás nehořelo, když mluvil nám na cestě?” Dej to, Pane.

<sup>5</sup> Uzdrav nemocné a postižené. Ať není mezi námi po dnešní bohoslužbě žádný slabý. A nade všechno, ať zde nezůstane jediný nevěřící, Pane. Ať všichni věří k Věčnému Životu, protože to je důvod, proč jsme se zde shromáždili.

<sup>6</sup> O tato požehnání žádáme k slávě Království Božího ve Jménu Ježíše Krista, Syna Božího. Amen.

Můžete si sednout.

<sup>7</sup> Je to dobré, že jsme dnes zase zde. A vidím, že je zde mnoho těch, kteří stojí okolo a myslím, že telefony jsou teď v provozu do mnoha určených měst v celé zemi; San Francisco, Tucson, tam na východě. A my jim posíláme po telefonu pozdravy. Jsme dnes večer v posluchárně. A hlavní posluchárna je zaplněna i na chodbičkách; a okolo stěn stojí spousta lidí. A věříme, že zítra večer zkusíme otevřít další strany tady směrem do tělocvičny, abychom získali větší posluchárnu, aby se sem vešlo možná o několik tisíc lidí více. Doufáme, že se tak stane zítra večer. Dnes je zde plno, první večer, a my věříme, že zítra to bude ještě větší. A vidím, že sedíte v dodatečných židlích a vše, také, dnes večer.

<sup>8</sup> Jsme ve velkém očekávání; za prvé, Příchod Pána Ježíše; za další, spása . . . ztracených duší, které Jej přijmou dnes večer a budou připraveny na Jeho příchod, až se On ukáže.

<sup>9</sup> Chci zvláště přivítat a pozdravit všechny tyto významné osobnosti na pódiu, o mnohých z nich vím, že jsou kazatelé. Sedí jich zde na pódiu pár stovek nebo více a jsme opravdu rádi, že jsou zde.

<sup>10</sup> Vám všem lidé, ať jste kdokoliv v různých částech země . . . A věřím, že jsou zde někteří zpoza oceánu. Jsme rádi, že jste dnes

večer tady, abyste se mohli radovat z tohoto obecenství s námi, jež očekáváme, že nám Bůh dá prožít během tohoto setkání.

<sup>11</sup> Zdá se jakoby, že od té doby, co jsem přemýšlel o tom, že uspořádáme tyto dny setkání, že mé vlastní srdce bylo divně vystrašeno takovým velkým pocitem, že se něco opravdu brzy stane. Nevím prostě co to je, ale doufám, že je to velké zjevení od Boha, které chce—chce nás připravit a udělat nás lepšími občany Jeho Království, zatím co nyní kráčíme v temném světě hříchu a nevíry.

<sup>12</sup> Toto místo dnes večer, přesně toto místo, znamená pro mě velkou věc. Od té doby, co jsem věděl, že zde vybudovali tuto školní posluchárnu, chtěl jsem mít na tomto místě bohoslužbu. Jsme velice vděční školnímu výboru (radě) a těm, kteří nám to laskavě umožnili.

Bylo to právě tady na tom místě, právě někde tady, kde nyní stojí dnes večer tato budova, když se zde před třiceti lety udála velká věc, právě na této půdě. Nebylo to tehdy nic jiného než kousek pole porostlého janovcem. A já jsem žil v malém domě přímo za tím, asi dvě stě yardů. Velice jsem se tehdy zajímal o spásu svého otce a matky. Oba jsou dnes večer již mrtví. A zvláště toho dne jsem byl znepokojen svým otcem. Pamatuji si, spal jsem na verandě. Bylo teplo, léto.

<sup>13</sup> Myslím, že o tom je napsáno v malé knize, která se jmenuje *Ježíš Kristus stejný včera, dnes a navždy* nebo to bylo v malé knížce s názvem *Nebyl jsem neposlušný tomuto nebeskému vidění*.

<sup>14</sup> Jak tak ležím na verandě, něco mě najednou vzbudilo a tíha padla na mé srdce, kvůli mému otci. Mnozí z vás zde z města, jste znali mého otce. Myslím si, že to byl velký muž, přestože byl hříšník. A, ale on měl špatný zvyk, proti kterému jsem zkoušel bojovat jak nejlépe jsem mohl, a to bylo pití. A té noci on pil. A já jsem se probudil s velkou tíhou na svém srdci kvůli němu. A jen tak v pyžamu, vklouzl jsem do kalhot, nechal jsem si košili od pyžama; toulal jsem se po tom janovcovém poli, právě v těch místech, kde nyní stojíme, poklekl jsem a modlil se za svého otce.

<sup>15</sup> A zatímco jsem se modlil a žádal Boha, aby ho zachránil a nenechal ho zemřít jako hříšníka, protože jej miluji; a zatímco jsem se modlil, zvedl jsem hlavu, abych se podíval směrem k východu a tam bylo vidění. Ten, kdo stál přímo nade mnou, jak mnozí z vás ví, to byl Pán Ježíš.

<sup>16</sup> Nuže, pokud vím nejsem alergický na přeludy. Ale vidění jsou opravdová. A tam stál Pán Ježíš, bylo to poprvé, co jsem Jej viděl ve vidění tohoto druhu. Byl asi tak, ach, pravděpodobně deset stop nad mou hlavou, stál ve vzduchu, jednou nohou se právě chystal udělat krok. Měl na sobě bílý šat s trásní na straně. Měl vlasy po ramena. Vypadal asi tak na, byl to Muž, jak říká

Bible, asi okolo třiceti let. Ale, byl to malý, štíhlý muž, velmi malý, vypadalo to, že neváží přes sto třicet liber.

<sup>17</sup> Díval jsem se a myslel, že je tam něco, co mě může klamat. Tak jsem—jsem si protřel oči a—a podíval jsem se znovu. A On stál tak, jakoby bokem, něco jako z profilu. A výraz Jeho tváře, kterou jsem vždy viděl ve svých viděních, byl jako Hofmannova hlava Krista ve třiceti letech. To je důvod, proč to mám doma ve svých knihách, kdekoliv to mohu umístit, protože tak on vypadal, více méně tak. Pouze se zdálo, že je malý.

<sup>18</sup> A jak jsem tak k Němu vzhlížel, myslel jsem si: „Jistě se nedívám na svého Pána, jak zde stojí.“ A byl jsem takto, řekněme, v této pozici a možná právě tady, kde je *tohle*, tady, kde je nyní kazatelna. Bylo to někde přímo tady v této oblasti, tak na dosah odtud, kde stojím, tak bych to nejlépe změřil, čtyřicet nebo padesát yardů, někde tady okolo v této oblasti, v tomto okruhu.

<sup>19</sup> Vzhlédl jsem a On tam stál. Kousl jsem se do prstu, abych viděl, jestli nespím. Víte, jak. . . Prostě zdálo se, jakoby to nebylo skutečné. Byl jsem tehdy nezkušený v Pánu, asi 6 měsíců, co jsem kázal. Kousl jsem se do prstu. Vzal jsem větvičku janovce a zlomil ji. A mnozí z vás, kteří žijete v této zemi, ví, že ta malá větvička co vypadá jako párátko, je z janovce. Začal jsem ji žvýkat. A řekl jsem: „To—to nemůže být. Zdá se mi to. Tady je můj domov. Tady je můj otec, matka a děti. Je zde starý rybník u cihlového stavení, které bývalo tam dole, kde jsem chytal kačeny, asi tak dvě stě yardů tady za tím. A já stojím zde v poli; musí to tak být.“

<sup>20</sup> Kopl jsem do země, trochu jsem si nakopl nohu a zatřepal hlavou a—a tleskl rukama, znovu jsem se podíval nahoru; podíval jsem se jinam, znovu nahoru a On tam pořád stál. A začal foukat vítr a já jsem viděl, jak se vlní porost janovce. A když začal foukat, Jeho šat také vlál. Jako když prádlo visí na šnůře a začne se třepetat. On tam stál. Díval jsem se na to.

<sup>21</sup> Myslel jsem si: „Kdybych se jen tak mohl podívat na Jeho obličej!“ On se díval na východ, právě *tímto* směrem. Sledoval to napjatě. Pohnul jsem se trochu do strany, abych se dostal blíže a viděl Jeho obličej. A stále jsem Jej neviděl dobře. Měl své ruce před sebou, poměrně pro mě ukryté z toho místa, kde jsem stál.

<sup>22</sup> Znovu jsem se pohnul do strany. Zakašlal jsem, něco jako „hm“, abych viděl, jestli mohu upoutat Jeho pozornost. Ale On se vůbec nepohnul.

<sup>23</sup> Pak jsem přemýšlel: „Co takhle Jej zavolat?“ Když jsem řekl: „Ježíši“, On otočil hlavu. A když se na mě podíval, natáhl dopředu Své paže. To je vše, co si pamatuji. Když už se skoro rozednívalo, nacházel jsem se přímo zde někde, kde je nyní toto místo na poli; můj kabátek od pyžama byl celý mokrý od slz, protože jsem plakal. Byl jsem bez sebe.

Jeho obličej měl rysy, které by žádný umělec nemohl—nemohl nakreslit nebo namalovat. Nemohli by to udělat. Vypadal jako

Muž, který, kdybyste na Něj pohlédli, chtěl plakat ze soucitu a respektovat s úctou; a přece s dostatkem síly, že kdyby promluvil, svět by se obrátil vzhůru. A tyto rysy nemohly být nikdy zachyceny žádným malířem.

<sup>24</sup> A já dodnes nevím, co to znamenalo. Ale dnes večer jsem tady po třiceti letech, stojím v posluchárně, která je nyní zasvěcena bohoslužbě Všemohoucího Boha. A já, prostý člen, opravdu, prostě jen místní starší zde v—v baptistickém kostele, jehož pastorem byl tehdy Roy Davis. A nyní zde stojím na tomto přeplněném místě, přímo na stejném místě s . . . o čem přemýšlím, je cena Krve Ježíše Krista samotného, v mých rukách, abych přinesl toto čtyřdenní Poselství Pána.

<sup>25</sup> Asi šest měsíců potom, jsem poprvé křtil tam dole u řeky, když se přímo na ulici Spring objevilo Světlo. Možná, že mnozí z vás by se chtěli jít podívat tam dolů na ulici Spring a vodu, ihned nad řekou. A tam se tedy objevil Anděl Páně na veřejnosti, poprvé, odpoledne ve dvě hodiny. A promluvil z toho Hlas, řekl: „Tak jako Jan Křtitel byl poslán, aby zvěstoval první příchod Krista, tvé poslání bude předzvěstí druhého Příchodu.“

<sup>26</sup> Toto se stalo před třiceti lety a dnes večer jsem stále zde a vyhlašuji toto Poselství. A rozešlo se celým světem a jsem rád, že jsem dnes večer opět doma, abych reprezentoval tohoto Pána Ježíše Krista, kterého stále miluji celým svým srdcem. Každým dnem se On stává stále líbeznějším, než byl den předtím. Nikdy jsem nezměnil jediné písmenko z mého učení. Ta první věc, se kterou jsem začal, v tu samou věc stále věřím dnes večer. On je stejný včera, dnes a navždy. Nyní, mám Poselství, za které jsem zodpovědný.

<sup>27</sup> Když mé Poselství po prvé začalo, to bylo samozřejmě pro každého; modlil jsem se za nemocné, velká znamení, divy a zázraky. To začalo zvláště mezi Letničnicími, celosvětové probuzení uzdravovacích kampaní, které zasáhly svět. Po patnáct let, tuším, trvalo probuzení, tady na každém kopci, hořel oheň probuzení. Doslovně miliony přijaly Krista jako svého Spasitele tímto posláním. To inspirovalo, z tohoto místa, Orala Robertse a dál a dál a dál a dokola.

<sup>28</sup> Potom, Letničnické církve leží ve svém mrtvém propadlišti, přesně tak, jak to bylo tehdy. Mým záměrem a touhou je dnes večer vzbudit tuto církev k druhému Příchodu Pána Ježíše. Musím ji pokárat. Musím pokárat hřích, ať se děje jakýmkoliv způsobem. Nemíním tím nějaké denominace. Já mám Poselství.

<sup>29</sup> Nyní, je těžké dostat církev jako sponzora, stejně tak to bylo s naším Pánem Ježíšem, vždyť je to On; to nejsem já. Ale jak kázal na začátku a uzdravoval nemocné, křísil mrtvé a očistil malomocné a vyháněl ďábly, každý Jej chtěl. Ale pak přijde čas pro Poselství, které vždy následuje každé znamení, protože znamení má hlas.

<sup>30</sup> Ale když si jednoho dne sedl a řekl: „Já a Můj Otec jsme Jedno“, tak to bylo pro ně moc. Bylo to také, když řekl: „Když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít Jeho Krev, nemáte v sobě Život.“

<sup>31</sup> „Jakže?“ Hle, doktoři a chytrí lidé říkali: „Tento muž je lidský upír, zkouší vás přimět, abyste jedli Jeho tělo a pili Jeho Krev.“ On to nikdy nevyšvětlil. Prostě to řekl.

<sup>32</sup> A dnes večer během tohoto shromáždění uslyšíte věci, které budou prostě jen řečeny. Nebudeme schopni je vysvětlit. Ale pamatujte, Ježíš Kristus je stejný včera, dnes a navždy. My tomu věříme.

<sup>33</sup> Nyní nemáme též času na mluvení, protože zde musíme v určitou hodinu začít a v určitou hodinu odejít. A my chceme respektovat školní radu, která nám tento čas stanovila a uděláme vše pro to, abychom je respektovali.

<sup>34</sup> Pamatujte si, že kdykoliv chce hříšník přijít ke Kristu, musí prostě přijít sem, hostejno, zda budu kázat, zpívat nebo cokoli a dát svůj život Kristu právě tehdy, pak se vraťte na své místo. To je to, proč jsme tady, abychom vám pomohli.

<sup>35</sup> Chtěl bych mluvit s bratrem Vaylem, bratrem Rober- . . . Bordersem a bratry zde. Pokud . . . Přemýšlím, zda by nemohli mít v kostele odpoledne nebo někdy ráno a.p., instrukční bohoslužbu pro ty, kteří hledají křest Duchem Svatým. Uděláte to, bratři? Bratr Neville a vy všichni byste tam mohli jít a bratr Capp. Pokud chce být někdo instruován ohledně křtu Duchem Svatým, proč prostě nepřijdete do modlitebny . . . Co bude lepší, ráno nebo odpoledne?

<sup>36</sup> [Někdo říká: „Ráno“.] Ráno asi v deset hodin? O desáté ráno.

<sup>37</sup> Pokud máte nějaké dotazy ohledně nauky, pokud máte otázky ohledně Poselství, pokud—pokud chcete být . . . nikdy se na vás osobně nedostalo v kázání, chcete, abychom se za vás modlili a cokoli byste chtěli vědět o tady tomto, prostě tam v deset ráno přijďte a tam potkáte tyto muže. Bude tam jeden nebo více, aby vás poučili, aby se modlili za nemocné, aby zodpověděli dotazy přímo osobně. Prostě k nim zajděte a jim bude potěšením vám pomoci, pokud to svedou.

<sup>38</sup> Nuže, ještě než přistoupíme ke Slovu, chceme přistoupit opět k Autoru Slova. Můžete hodně jíst; můžete hodně pít; můžete se moc smát; ale nikdy se nemůžete moc modlit. „Chci, aby se mužové modlili na každém místě a pozvedali čisté ruce bez pochybování a bez hněvu.“

Modleme se.

<sup>39</sup> Drahý Ježíši, Dárče Slova Života, Ty jsi to Slovo, nyní slavnostně přistupujeme k Tobě po vysvětlení tohoto vidění. Bože, Ty jsi svědkem toho, že to je pravdivé. Pane Ježíši, modlím se, abys Ty pomazal dnes večer slova, ke slyšení pro ucho, které se

nachází pod tímto Duchovním zvukem. A pokud bude někdo zde nebo někde v této zemi, kdo nás poslouchá a pokud nejsou v tuto hodinu připraveni vyrovnat se s výzvou této hodiny, Poselství od Boha, aby se káli a byli připraveni, protože Království Boží se blíží. Modlíme se, ať dnes večer se to tak stane, že oni se vyrovnají s výzvou této hodiny.

<sup>40</sup> O Bože, modlím se za pomoc, uvědomujíc si odpovědnost a význam toho, a že se budu muset v Soudný den zodpovídat za vše, co zde řeknu nebo kdekoliv. Pomoz mi být smrtelně upřímným Pane, se vším, co udělám nebo řeknu z Tvého Slova, ať to může přinést ovoce. Jako bylo Tvým posláním: „Neodejdet' kniha zákona tohoto od úst tvých, ale přemýšlovati budeš o něm dnem i nocí, abys ostříhal a činil všechno podle toho, což psáno jest v něm; nebo tehďáz šťastný budeš na cestách svých, a tehďáz opatrný budeš. Zdaliž jsem nepřikázal tobě, řka: Posilni se a zmužile se měj, neboj se, ani lekej, nebo s tebou jest Hospodin Bůh tvůj, kamž se koli obrátíš.” Pane Ježíši, učni to tak dnes večer. Modlíme se ve Jménu Ježíše Krista. Amen.

<sup>41</sup> V pátek a sobotu od desíti do dvanácti budou v modlitebně na 8-mé a Penn ulici dávány instrukce ohledně nauky, modliteb za nemocné atd. Přijďte přímo tam, pokud máte nějaké dotazy nebo když něco potřebujete. Bude tam muž, který se tím—tím bude zabývat. Pán vám žehnej.

<sup>42</sup> Nuže, dnes večer na této zahajovací bohoslužbě nemohu udělat nic jiného než ji otevřít a jít rovnou k našemu Poselství. To je to, proč jsme tady a také to, proč jsem se vrátil.

A v neděli ráno bude-li libo Pánu, chci se vyrovnat s velkou výzvou dne, s *Manželstvím a rozvodem*.

<sup>43</sup> Nyní z Galatských 4:27, bych rád přečetl tato Slova, 4:27 až 31 včetně.

*Nebo psáno jest: Vesel se neplodná, kteráž nerodiš, vykřikni a zvolaj, kteráž nepracuješ ku porodu; nebo ta opuštěná mnoho má synů, více než ta, kteráž má muže.*

*Myt' jsme tedy, ó bratří, tak jako Izák, synové zaslíbení.*

*Ale jakož tehďáz ten podlé těla zplozený protivil se tomu, kterýž byl podlé Ducha, tak i nyní.*

*Než co praví písmo? Vyvrz děvku i syna jejího; nebo nebudet' dědicem syn děvky se synem svobodné.*

*A tak, bratří, nejsmet' synové děvky, ale svobodné.*

<sup>44</sup> Necht' Pán dodá požehnání k Jeho čtenému Slovu. Nuže, věřím, že jsem vybral zde tento text velice zvláštní, neobvyklý. Ale někdy nacházíme Boha v těchto zvláštních, neobvyklých hodinách, neobvyklých cestách, neobvyklých věcech, protože Bůh je neobvyklý. A ti, kteří Mu opravdu ze srdce slouží, Mu slouží tímto neobvyklým způsobem, z pohledu věcí a způsobu

tohoto světa. Tento text je nazván: *Semeno nebude dědit s plevou.*

<sup>45</sup> Pavel zde hovoří doslovně o semenu dvou synů Abrahamových. Pavel radostně staví sám sebe do pozice zrození ze svobodné.

<sup>46</sup> Nuže, víme, že Abraham měl dva syny s dvěma různými ženami. Bůh mu dal zaslíbení o Sáře, spíše skrze Sáru, že se narodí Syn a díky jeho Synu bude požehnáno světu. Všechny národy budou požehnány díky tomuto Synu. A obecně se věří, zvláště mezi Židy, že to byl Izák, ale nebyl. Tento zaslíbený Syn Abrahamův byl Ježíš a On je ze zaslíbení královského semene Abrahamova. Ale Abraham měl dva syny . . .

<sup>47</sup> Jednoho od—od Agar, která byla služkou jeho ženy; hezká, milá Egyptanka, kterou Abraham vybral pro svou ženu dole v Egyptě, aby byla její. . . její služkou. A Sára, která si myslela, že Bůh nebude schopen dodržet všechny své sliby, řekla Abrahamovi, aby si vzal Agar, její služku a oženil se s ní (polygamie byla v oněch dnech legální) a zplodil dítě; a že Bůh naplánoval cestu, že ona bude mít dítě jediné skrze Agar. Ale zjistili jsme, že to tak nebylo.

<sup>48</sup> Nuže, my také víme, že Bůh je dokonalý ve třech. Nuže, Bůh je „dokonalý” ve třech. „Milost” je pět. Sedm je „ukončení”, jako svět.

Bůh je dokonalý v Otci, Synu, Duchu Svatém. To je dokonalost Božství. Samojediný Bůh ve třech projevech nebo tři atributy jednoho úřadu nebo tři úřady v jediném Božství.

<sup>49</sup> Nuže, tři je rovněž v dokonalosti, ve stupních milosti pro Církev; ospravedlnění, posvěcení, křest Duchem Svatým. Na tom se zakládá znovuzrození, stejně jako to znázorňuje tělesné. Když žena rodí dítě, první věc, která přichází je voda, krev a pak život.

Bible říká v První Janovi 5:7 nebo 7:5, věřím, že je to, řečeno tam: „Jsou tři, kteří nesou svědectví v Nebi; Otec, Slovo,” které bylo Synem, „a Duch Svatý; tito tři jsou Jeden. Jsou tři, kteří nesou svědectví na zemi;” Slovo, „voda, krev a Duch. Voda, krev a Duch; tito tři se *shodnou* v Jednom.”

<sup>50</sup> Nuže, Otec, Syn a Duch Svatý jsou Jedno. Nemůžete mít Otce, aniž byste neměli Syna; nemůžete mít Syna, aniž byste neměli Ducha Svatého. Ale můžete být ospravedlněn bez posvěcení; můžete být posvěcen, aniž byste byli naplnění Duchem Svatým. Dokázali jsme to na uspořádání přírody.

<sup>51</sup> Nuže, pro mnohé z vás jsem snad cizí, možná jsem pro vás cizí. A nemám řádné vzdělání; jsem si jist, že jste to již poznali. Ale učím obrazně, jelikož to přírodní znázorňuje to duchovní.

<sup>52</sup> Nuže, vidíte, že tři jsou v dokonalosti. Bůh je dokonalý ve třech. A tak to bylo i s dokonalostí semene Abrahamova, byli to

Izmael, Izák, Ježíš. Izmael pochází z otrokyně, Izák ze svobodné ženy a oba ze sexu; ale Ježíš Kristus pochází z panny, bez sexu.

<sup>53</sup> Zde „Semeny,” jedno, jedno Semen; ne semena, ale jedno Semen. To ostatní nebylo semenem Abrahamovým, protože Abrahamovo „Semeny” bylo jeho Semeny víry, o kterém mluvil Bůh, ne jeho přirozené semeny. Protože poté, co Sára zemřela, Abraham se oženil s další ženou a měli sedm synů, kromě dcer. Takže to nebyla Abrahamova semena, to bylo Abrahamovo „Semeny”, jedno. A to bylo Abrahamovo Semeny víry, ukazující na Královské Semeny, které přišlo skrze Abrahamovu víru; ne Abrahamův přirozený život, ale Abrahamův duchovní život; který vzal vše, co se protivilo Božímu Slovu a nazval to tak, jakoby to vůbec nebylo a věřil v Boha; proti naději věřil v naději. To je skutečné Semeny, o kterém mluvíme.

<sup>54</sup> Zde to ukazujeme na obrázku. Ach! Semeny začalo, semeny zaslíbení, začalo poměrně pochybně, v pochybnosti vůči původnímu zaslíbení. Vidíte, jak začalo nízko s nejistotou v původní zaslíbení. Bůh zaslíbil Abrahamovi to dítě skrze Sárů, ale nyní to sledujte, první semeny Abrahama z otrokyně přišlo kvůli pochybování Sárů, že by se tohle mohlo stát, protože byla stará a překročila už věk plodnosti.

<sup>55</sup> Nuže, tak začíná církev. Takhle to vždycky začíná. Začínáte ode dna. Nezačínáte od hora. Muž, který zkouší vyšplhat se na žebřík a chce se dostat první nahoru, ten si zlomí vaz. Musíte začít a dopracovat se k tomu.

A zde nacházíme začátek zaslíbení Božího, jak se manifestoval, a z důvodu určitého pochybování narušil Boží program.

<sup>56</sup> Stejně tak začal hřích v zahradě Eden. Tak jako smrt začala hříchem, když jedno slovo Boží bylo znetvořeno nebo zpochybněno. Nemůžete pochybovat nebo špatně umístit jedině Slovo Boží, to je TAK PRAVÍ PÁN, vztahuje se to na každé Slovo.

<sup>57</sup> A zde Sára, ke které zaslíbení přišlo (Sára byla ženou, která je typem církve) zapochybovala o originálním programu Božího zaslíbeného Slova a řekla: „Abrahame, můj muži, vezmi si tuto překrásnou služku a žij s ní a buď jí manželem. A Bůh tak dá semeny zaslíbení skrze ni a já si vezmu to dítě.” Vidíte, vynecháním jediného malého písmenka se změnil celý program.

Proto musíme brát každé Slovo Boží jako TAK PRAVÍ PÁN. Každé Slovo Boží je pravdou.

<sup>58</sup> Zde pak semeny začíná na základě zaslíbení mírně zpochybněného. Izák byl semenem ze svobodné a zaslíbené, zplozen, tak jako Pavel se snažil vysvětlit Galatským, že byl narozen přirozeným, zaslíbeným semenem. A on pokračoval a řekl, že děti otrokyně nemohou dědit s dětmi svobodné, protože to jsou dvě rozdílné kategorie.



<sup>59</sup> A to je pravda, nevěřící nemůže dědit s věřícím. Tak to prostě nemůže být. Toto je dnešní problém. Nemůžete přimět denominační kuře věřit s orlem. Prostě to nejde. Odtud přicházejí problémy. Musíte věřit každému Slovu Božímu. Prostě... Nemůžete dědit společně. Taktéž nemůžete—nemůžete se k tomu připojit; nemůžete to udělat. Musíte být orel nebo kuře.

<sup>60</sup> Ono by nemohlo dědit s Izmaelem, semenem z otrokyně, z... kvůli pochybnostem. Sára pochybovala o Božím Slově, zda bude Bůh schopen To dodržet. Všimněte si Abrahama! Vidíte, co se snažím budovat pro nedělní ráno. Abraham o tom nepochyboval. Sára pochybovala; ona to byla. Nebyl to Adam, který pochyboval; byla to Eva, která pochybovala. Dozvíme se o tom více až s tím budeme v neděli ráno seznámeni.

<sup>61</sup> Ani duchovní nemůže být... tělesný dědit s duchovním. Již více nemohou Izmaelovy děti dědit s—s dětmi Izáka a již více nemůže tělesný dědit s duchovním.

<sup>62</sup> Církev přirozená; Církev duchovní. Je zde církev přirozená, kde jsou tyto ženy typem; a je zde také církev duchovní. Takže přirozená církev a duchovní církev nemohou spolu dědit. Jsou to dvě rozdílné, oddělené doby; dvojí rozdílný, oddělený lid; pod dvěma různými, oddělenými smlouvami.

<sup>63</sup> Proto také Vytržení je rozdílné a bude jen pro královské Semeno Abrahamovo. Nemůže přijít skrze normální, tělesné semeno církevní. Bude to muset být královské Semeno Slova Božího, skrze Abrahama, královské Semeno. Proto toto Vytržení musí být první.

Přece, pamatujete: „My, kteří živi pozůstaneme, nepředejdeme těch, kteříž zesnuli. Neboť trouba Boží zazní a mrtví v Kristu vstanou nejprve. Potom my živi pozůstavení spolu s nimi zachvácení budeme vstříc Pánu v povětří.” Všimněte si, znovu je psáno: „A zbytek mrtvých neožil tisíc let.”

<sup>64</sup> Proto tedy nebudou dědit společně. Nebudou společně ve Vytržení. Samozřejmě, existuje církev přirozená a Církev duchovní; církev tělesná, Církev duchovní. Potom, vidíte, není zde...

<sup>65</sup> Není to žádné odsouzení pro královské, duchovní, předurčené Semeno Abrahamovo, protože jsou předurčena k Věčnému Životu. Přijali Bohem stanovenou Oběť; kterou byl Kristus, Slovo.

„A proto není zde nyní žádné odsouzení.” Svatý Jan 5:24, pokud chcete Písmo. „Není zde žádné odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši,” Římanům 8:1, „nechodící tělem, ale Duchem,” Římanům 5:24, „Kdo slyší Mé Slovo,” toto slovo znamená „rozumí”. Jakýkoliv opilec, kdokoliv To může slyšet a odejít. „Ale ten, kdo slyší Mé Slovo, rozumí Mému Slovu a věří v Něj, že mne poslal, má věčný Život a nepřijde na Soud; ale přešel ze smrti do Života.” Ano, pane.

Ten, kdo tomu velkému zjevenímu tajemství Božímu porozuměl, jak Bůh byl v Kristu, usmíruje svět Sám se Sebou, jak On a Otec byli Jedno, jak velká tajemství odhalení se Boha, který vzal a ukázal Sama sebe, zjevujícího se v době lidských bytostí a v proudu lidských bytostí a ve společnosti lidských bytostí; aby dokazoval Své Slovo v tom dni, ve velikonočním východu slunce a aby udělal tu stejnou věc, když slunce zapadá na západě, aby dokázal Sám sebe v Církvi Nevěště, která je zmanifestovaným Slovem. Vidíte? Tak to bude, také. „Ten, který rozumí,“ to znamená, „ví, že mu to bylo zjeveno, tím, který Mne poslal, má věčný Život a nepřijde na soud; ale přešel ze smrti do Života.“

<sup>66</sup> Přírozené semeno bylo pouze nositelem toho duchovního, toho Semene. Jako stonek, střepec a pleva. Už jsme o tom hovořili předtím v jiném Poselství, chtěl bych to trošku ukázat nebo se k tomu na chvíli vrátit.

<sup>67</sup> Nuže, zde jsou tři stupně semene, ukazují nám pravdivý obraz, tři stupně přírodního semene na zemi. Semeno je zaseto, přinese dále stéblo, vypučí z toho malé lístečky; pak střepec, pak na tom pylové váčky; a potom pleva; a pak znovu semeno.

<sup>68</sup> Sledujte zde tyto stupně tohoto dokonalého podobenství a jak to funguje přesně dle typu, protože Bůh je autorem celé přírody. Proto příroda nemůže selhat, stejně jako Bůh neselže, protože On byl tím Jediným, Který seřadil věci do takového stavu pro—pro nás, abychom je viděli a dívali se na ně.

<sup>69</sup> Všimněte si Agar, stonku, která byla prvním začátkem rašícího Semene. Nuže, nevypadalo to ještě jako Semeno. Byl to stonek, protože ona byla otrokyně, vůbec ne zaslíbená; nemělo to nic společného se Slovem, byla prostě nositelem Semene.

<sup>70</sup> Pohleďte na Sáru, střepec, který obsahuje pyl, ten Židovský národ se zrodil z ní. Ze Sáry se zrodil Izák; skrze Izáka vzešel Jákob; Jákob přivedl patriarchy; a skrze patriarchy byl zrozen národ.

<sup>71</sup> Marie, panenská víra, předvedla pravdu, duchovní Semeno Slova učiněné tělem. Chápete?

Tři ženy, to jsou ty, skrze které přišlo toto Semeno. Jedna z nich byla vlastně cizoložná v polygamii; druhá byla svobodná; a ta třetí neměla žádnou sexuální pletku, ale skrze víru věřila ve Slovo Boží. Agar, Sára, obě Sára i Agar to byl sex; ale Marie byla pannou mocí zaslíbeného Slova Božího. To je pravda.

<sup>72</sup> Stonek Agar (dvě ženy), pochybovala o zaslíbení, ale sledujte, co to přineslo. Když Agar, druhá žena Abrahamova, která byla absolutně konkubínou, ale přivedla na svět muže, ale (co to bylo za muže?) Bible říká, že on byl „divoký muž“. Žil díky svému luku a žádný muž ho nemohl porazit. On byl nezkratný, neschopen obrácení, obrození. Nemohl být zkrocen. On byl divokým mužem, protože byl z něčeho, co bylo v rozporu s Božím Slovem.

A vše, co je v rozporu; kterýkoliv kazatel, kterýkoliv člen, kterákoliv církev, což je v rozporu s Božím Slovem; přivede na svět divokou, cizoložnou bandu světského Hollywoodu, která nemůže stát spolu s nefalšovaným Slovem, protože není dokonce zahrnuta do zaslíbení. Ne.

<sup>73</sup> Sára, pravdivá žena zaslíbení, byla tím stonkem a přivedla na svět jemného muže. Který na oplátku přivedl zaslíbený národ, který sloužil Bohu. [Prázdňé místo na pásku—vyd.]

Ale Marie, která neměla žádný sex, ale věřila v zaslíbené Slovo; když byla pannou, neznala žádného muže. A Anděl Páně se s ní setkal a řekl: „Bud' pozdravena, Marie, jsi blahoslavená mezi ženami, protože Bůh je s tebou.”

<sup>74</sup> A ona řekla: „Jak se to všechno stane?” On . . . Ona řekla.

<sup>75</sup> Anděl řekl: „Duch Svatý tě zastíní.”

<sup>76</sup> Dosud po všechny věky to nikdy nebylo provedeno, ale Marie věřila Bohu. A řekla: „Jsem služebnice Páně.” Ona věřila Slovu.

Jak to bude mít? Věděla, že Agar měla dítě z sexuální touhy s Abrahamem; a Sára měla dítě z sexuální touhy s Abrahamem, zaslíbené děti; otrokyně a svobodná žena. Ale zde bylo od ní vyžadováno, aby věřila. To je příspěvek k víře, která byla v Abrahamovi, který věřil nemožnému: „Jak dlouho to říká Bůh, tak je to správné.”

<sup>77</sup> Ona věřila Bohu, nikdy nepochybovala. Řekla: „Jsem služebnicí Páně. Nezáleží na tom, jak velmi budu kritizována světem, ať se mi stane podle Tvého Slova.” Odtud přišlo to opravdové Semeno.

<sup>78</sup> Sára to nemohla udělat, protože to byl sex. To je pravda. Ale ani Sára nemohla, protože to byl sex.

Nemohla ani církev, jsouc pod sektářstvím! Chce to panenskou víru v Slovo Boží, aby se splnilo zaslíbení, zrodilo dítě. Sektářství nikdy nepřinese nově zrozenou Církev. Nemůže to být. Zrodí to nějakou náhražku. Zrodí to něco, něco, co to něco napodobuje, co zkusí být jako to.

Ale pravá znovuzrozená církev Boží věří Slovu Božímú vzdor čemukoliv, nehledě na to, co to je, protože je nefalšovaná. Tyto věci se mohou uskutečnit skrze zaslíbení Boží.

<sup>79</sup> Marie, ta jediná opravdová, řekla, . . . bez sexu, řekla: „Ať se mi stane podle Tvého Slova. Jsem Tvou služebnicí!”

A zrodila. Co zrodila? Ne divokého muže; ne národ. Ale porodila Slovo, Boha samotného zjeveného v těle; amen, pravé Semeno Boží, které dokáže každé zaslíbení, které Bůh zaslíbil v Bibli; bez Něj, nikdo nemůže bez Něj žít.

<sup>80</sup> Ona byla tím pravým semenem, ona byla za . . . ona byla ta pleva, která zrodila Zrno. Nuže, ty další dvě byly nositelkami Života, pouze však přírodního semene. Marie . . .

Nuže, pamatujte si, řekl jsem ty další dvě... Nuže, Marie, nedělejte z ní Boha, jak to z ní chtěli udělat někteří lidé. Ona nebyla bohem. Nikoliv. Byla pouze nositelkou Semene, tak jako byly ty ostatní; ale víra v Slovo přinesla více skutečné podoby.

<sup>81</sup> Tak jak zraje kukuřice nebo pšenice. Klíčí, vzejde stonek; pak přijde pyl; pak přijde pleva. Ale když přemýšlíte, tak pleva, když si nedáte pozor, vypadá přesně jako opravdová pšenice. Ale když se rozevře, tak opravdová pšenice je uvnitř. Je to pouze znovu nositel.

<sup>82</sup> Tak, vidíte, Marie ne díky sexu, ale skrze víru; něco, co bylo přesně jak Toto. Marie nebyla tím Semenem. Marie byla nositelkou toho Semene.

On byl právě Semeno víry, protože Slovo Boží je z víry, kterou On dal Abrahamovi. A jenom víra může předvést, co Bůh řekl, že udělá; víra v Jeho Slovo.

<sup>83</sup> Všimněte si, jak se Marie podobala opravdové Věci, ale jako pleva. Pleva objímá samotné semeno a chrání je a vyživuje ho, dokud se samo nepostaví, uzraje. Tak tento třetí věk církve (letniční) uzrál, držíc toto Semeno, dokud nenadešel čas otevření plevy. Marie, která je matkou Krista, byla jen inkubátorem.

On nebyl nějakou krví z Marie; On nebyl nějakou krví z židů; On nebyl nějakou krví z pohanů. On byl Krví Boží. Bůh stvořil tuto Krev. Nemohl to být sex. On nebyl žid, také ne pohan.

<sup>84</sup> Dítě nemá ani kapku z matčiny krve. Krev pocházela od otce. Víme, že hemoglobin je z muže.

Jako kuře může snést vejce, slepice může; ale pokud nebyla s mužským protějškem, s kohoutem, nikdy nevznikne mládě. Je to neplodné, ačkoliv to vypadá jako skutečné plodné vejce. Vypadá to přirozeně stejně, ale není v tom život.

<sup>85</sup> Stejně je to s lidmi, kteří se hlásí ke Kristu. Mnozí z nich vypadají jako křesťané, zkoušejí se chovat jako křesťané; ale to musíte mít Krista uvnitř sebe, totiž zmanifestované Slovo, jinak nikdy nedozrajete do opravdového Biblicky věřícího křesťana. Vždycky to bude něco denominačního. Nemůže to žít, protože v tom není Život, žití.

Vejce nemůže líhnout, shnije přímo v hnízdě, pokud—pokud nebylo oplodněno samcem.

<sup>86</sup> Právě tak je to s členy církve. Můžete s nimi zacházet jako s dítětem a volat na ně, udělat z nich diakony a tak, ale oni... máte hnízdo plné shnilých vajec, dokud se nespáří s tím protějškem. To je pravda.

<sup>87</sup> Nositel, pleva to vyživuje. To je pravda. Pak to semeno samotné musí opustit plevu, nebo pleva musí opustit semeno, aby se semeno dostalo do přítomnosti slunce, aby mohlo dozrát. Všechno je typem, vidíte.

<sup>88</sup> Vidíte zde nyní, jak blízko se ona, církev těchto posledních dnů, dostává k tomu, že vypadá jako Semeno samotné. Podívejte se jak se tato letniční denominace, která vyrostla v těch minulých dnech, a my si to vysvětlíme ještě později, vidíte, jak se přiblížila tomu, že vypadá přesně jako Semeno.

Když pleva povyroste, vyroste ze zrna pšenice... nebo výhonek pšenice, poté, co pyl opadal v tom druhém stupni a vytvořil třetí stupeň, kterým je ta—ta—ta pleva. A jak to... Pokud nejste opravdu blízkými pozorovateli, nikdy nebudete schopni uhádnout, že tam je to právě zrno pšenice. Když se zrodí to první malé zrníčko, vypadá jako zrno, ale sednete si a otevřete ho a zjistíte, že tam žádné zrnko není. Je to jen pleva, nositel zrna. Nuže, z toho pak teprve vznikne zrno. Ale pamatujte si, po plevě už není nic.

Pamatujte, už nikdy více nebylo zaslíbeno skrze ženu Semeno, nikde po Marii. A nejsou zde žádné další denominace, zaslíbené po Letnicích. Je to Vytržení a zrodí se z toho Nevěsta, Semeno, znovu zmanifestované Slovo.

<sup>89</sup> Všimněte si, jak se to podobá. Matouš řekl, svatý Matouš 24:24, řekl, že: „Ti dva duchové v posledních dnech,“ církevní duch lidí církve a Duch Nevěsty lidí Nevěsty, „budou si tak blízcí, že by svedli také Vyvolené, pokud by to bylo možné.“ Tak je to blízko.

<sup>90</sup> Podívejte se, jak to vyrůstá ze stonku. Nuže všimněte si, snažíme se zde ukázat nějaký vzor.

Luther, v tom církevním věku, zrození Semene Nevěsty, byl ve stejném Duchu. Pouze jedno malé zrno Semene, na které se Luther postavil, bylo to ospravedlnění vírou. Byl přesným typem Agary, stonku.

Všimněte si, Wesley byl typem Sáry, Filadelfie, věk lásky, který zrodil štrapec. Ve věku Wesleye bylo více misionářů než v kterémkoli jiném věku, velký misijní věk v době Johna Wesleye.

<sup>91</sup> Ale letniční znázorňovala Marie. Marie, poslední stupeň Toho, nuže, ona nebyla tím Semenem. Ačkoliv Život toho Semene byl v ní, ale ještě To nedozrálo. Cítím se velice nábožně. Ještě To nedozrálo. Bylo To tady, ale nebylo To zralé.

Tak je to s naším Letničním věkem, ve kterém žijeme! Tam se zrodí Slovo Boží, které je v ní, nedenominační, mimo oblast té denominace.

<sup>92</sup> Luther dospěl do slupky svým prvním slovem: „Spravedlivý bude žít vírou.“ Wesley měl dvě slova, „posvěcení“, druhé definitivní dílo milosti. Letniční měli třetí slovo, „znovunavrácení darů.“ Ale úplné Semeno se musí zrodit! Vidíte, jak udělali denominaci na jednom slovu a ještě jednom slovu a ještě jednom slovu?

Ale tady musí být Něco, z čeho nemůže vzniknout denominace; to je celistvost Života, který je tam, musí se To předvést znovu v Nevěště. Nemůže být už další církevní věk po tomto. Jsme na konci, bratři a sestry. Jsme zde. Dospěli jsme. Díky Bohu! Amen. Nyní vidíme, že tyto věci jsou tak pravdivé, jak jen mohou být.

<sup>93</sup> Všimějme si stále, pokud ona bude štrápcem nebo . . . Wesley by byl štrápcem; Letniční pak budou plevou, která je dalším stupněm ve zrození Zrna. Ale, bratře, sestro, stonek není Zrno ani štrápec není Zrno, ani pleva není Zrno; ačkoliv pokaždé to zraje a podobá se stále více Zrnu.

<sup>94</sup> Stonek nevypadá jako zrno. Co se pak zrodí? Štrápec, malá kulička; podobá se spíše zrnu než lístek. Co se zrodí potom? Pleva; ona nese zrno, ona pečuje o zrno.

<sup>95</sup> Podívejte se zde zpět na Boží zaslíbení dané Abrahamovi „tvému Semenu“, mluvím duchovně. Každý z nás to ví. Mluvil o Kristu, ne Izákovi; skrze své Semeno víry.

<sup>96</sup> Všimněte si, první byl z otrokyně, nevypadalo to jako zaslíbení. Bůh nemusí brát zpět Své Slovo pro nikoho. Bůh řekl jak to přijde a tak to tak přijde. Ale Sára, která znázorňovala církev, jsouce typem církve, zjistila (ona), že řekla: „Nuž, věřím, že tohle je trochu příliš mimořádné. Prostě tomu ani nemohu věřit, tak jdi k Agarě a ožeň se s ní.“ Vidíte, tady stonek vůbec nevypadal jako zaslíbení.

Ale když Sára vyrukovala, nuže, vypadalo to docela dobře. Tam to mnohem více vypadalo jako zaslíbení, ale stále to nebylo pravé zaslíbení. Protože Izrael v Izákovi selhal a zapřel pravé Semeno, když To přišlo. Haleluja! (Nevzrušujte se; neutíkejte. To vám neublíží.) Zapřeli Semeno, ukřižovali Jej a dali Jej na kříž!

<sup>97</sup> Tak jak to zde řekl Pavel: „Cožpak semeno svobodné . . . nebo služebnice nepronásleduje Semeno svobodné?“

A stejně tak denominační semeno pronásleduje pravé Zrno. Vždycky to tak musí být. Nebudou spolu dědit. Nespojí se spolu. Jsou to naprosto, dvě absolutně rozdílná zaslíbení, dvě různá období, dvě různá společenství, napořád. Jedno je Nevěsta a to druhé je církev. Nelze je vůbec srovnávat.

<sup>98</sup> Ale stále nejsou tím Semenem, které bylo zaslíbeno. Ani Sára, ani . . . A ani Agar nebyla, ani Sára nebyla nebo—nebo ani Marie nebyla Semenem.

Marie nebyla semenem. Byla nositelkou semene, ale opatrovala ho a porodila ho ze svého lůna. Tak jako pleva zrodí ze svého lůna opravdové Semeno, ale pleva není Semeno. To jen . . . Je blíže Semeni. Je omotána kolem Semene.

Tam ve stonku, život je roztroušen v celém stonku. A když přijde k pylu, je nahromaděn blíže k sobě. Ale když přijde do plevy, je právě tam dole jako semeno a je podobné téměř semeni.

Ježíš nám řekl, co bude v poslední den: „Bude to tak blízko, že to oklame i Vyvolené pokud možno,” ale pak z toho vzejde Semeno. A pleva, Život opustí plevu. A pleva je nositel a to je přesně to, čím naše denominace byly, nosiči; Luther, Wesley, letniční. A nyní je čas pro Semeno, aby se ukázalo. Všimněte si, všimněte si právě . . .

<sup>99</sup> Ona nebyla Semenem. Marie nebyla. Byla pouze plevou, štrápcem a stonkem, nositelkou části Slova, ne celého Slova! Luther měl ospravedlnění; Wesley měl posvěcení; letniční měli znovunavrácení darů. Ale když Slovo přišlo . . .

Nyní, oni mohli předvést, že ospravedlnění spasí člověka. Věříte tomu? Jistě, byl to nositel Slova, stejně tak yěřim, že stoněk je částí pšenice. Jistě je, ale je to nositel. To není Život.

Pak přichází posvěcení. Kolik z vás věří v posvěcení? Věříte Bibli, máte to. Jistě. A přece to stále není ono, trochu víc se to tomu podobá; je to o dvě slova více.

Ale pak přišli letniční, znovunavrácení darů. Mluvení v jazycích, nazývají to počáteční důkaz Ducha Svatého. Mluvení v jazycích, toto nazývají počátečním důkazem, který zrodil (co?) plevu, ale oni se stali denominací.

Ale když přijdete a řeknete: „Já a Můj Otec jsme Jedno,” a ty ostatní věci, pak se pleva od Toho odtáhne. Ale opravdová, ryzí Nevěsta Církev zrodí celé Slovo Boží, v celé plnosti Jeho tajemství, protože On je stejný včera, dnes a navždy.

Všimněte si, lůno Marie bylo Semenem.

<sup>100</sup> Když se Semeno narodilo, řekl: „Přišel jsem, abych splnil vůli Toho, který Mě poslal. Já a Můj Otec jsme Jedno. Pokud nečiním Jeho skutky, nevěřte Mi.” To bylo Semeno. „Který z vás Mě může odsoudit z nevěry? Co o Mně zaslubuje Bible, vykonal jsem. Bůh to potvrdil skrze Mne,” řekl: „Kdo Mi to nyní může říct?” Vidíte?

Ale to—to Semeno v Marii, plevě, bylo blízko Toho, ale to nebylo to. Bylo to stále v lůně.

<sup>101</sup> Všimněte si Letničního věku. Skrze Luteránský věk, skrze Wesleyovský věk, a je to stejné i skrze tento Letniční věk.

Nuže, všimněte si. Ale před otevřením Sedmi Pečetí, Zjevení 10, má být celé Slovo zrozeno a dokázáno znovu, dokázáno Duchem Božím v plné síle jako To bylo, když On byl zde na zemi; manifestováno tím samým způsobem, bude konat stejné věci jako To konalo, když byl zde na zemi. Amen! K Židům 13:8 říká: „Ježíš Kristus je stejný včera, dnes a navěky.”

Ve svatém Lukáši 17:30 Ježíš říká: „V posledních dnech jak tomu bylo za dnů Sodomy, až Syn člověka bude znovu zjevovat Sám sebe, bude to to stejné.”

<sup>102</sup> Svět je ve stavu Sodomy. A církev vešla do Sodomy v tomto stavu jako Lot a jeho žena.

A já říkám, že je tady někde na tomto světě Vyvolená Církev, která z toho vybredla a drží se stranou od těchto věcí a manifestace Boží přitahuje její pozornost. Žijeme v posledních dnech.

<sup>103</sup> Pleva dala Sílu do Zrna. Vyšlo ven; byla to dobrá pleva, ale odsloužila si svůj čas. Vidíte, je to Nevěsta Slova z Slova Ženicha!

<sup>104</sup> Přirozené semeno Abrahamovo, Izákovo a Jákobovo a... Nebo spíše přirozené semeno Izmaelovo, přírodní semeno Izákovo atd., muselo jít do země, aby přineslo za tím účelem toho jiného, přineslo Ježíše.

A stejně tak všechna ostatní, semena musí uschnout... Myslím tím, plevy musí uschnout a pyl musí uschnout a všechno umírá, aby se semeno mohlo samo předvést. Toto bylo v každém věku.

<sup>105</sup> Denominace byly jen nositeli Jeho částí, části, která je Slovo, neboť bylo skryto před chytrými reformátory nebo... před nimi zapečetěno, dokud nenastal věk orlů. Bible to tak říká. Ano, panové. Samozřejmě, bylo nám to slíbeno v Malachiáši 4. Přesně, my jsme.

“Skryl To před zraky chytrých a moudrých.”

<sup>106</sup> Tak jak jsme právě prošli Knihou Zjevení, zjistili jsme, že každý, všichni tři z těch poslů, z těch zvířat, kteří přišli; každý se hodil Lutherovi, každý zaujímal místo jiného, ať je to vůl a různá zvířata z Bible; šli v ospravedlnění, posvěcení, rovnou do letničních. Ale čtvrtý byl orel, to je pravda, v tom věku To Bůh pozvedl. Tak to muselo projít tím věkem, aby přesně, ano, panové, orel zaslíbil vyplnit Malachiáše 4.

<sup>107</sup> Ježíš nebyl z Marie, ale prošel skrze Marii, stejně jako Život skrze plevu.

<sup>108</sup> Nuže, mnohý z vás zde, dobrých katolických bratří nebo sester, dnes večer snad myslí, že Marie byla „matkou Boží,” tak jak to říkáte. Jak by mohla být matkou Boží, když Bůh nemá začátku ani konce? Vidíte? Kdo pak byl Otcem Boha, když ona byla matkou? Vidíte?

On byl její stvořitel, ne že ona byla Jeho stvořitelem. On stvořil Sám sebe, v lůně Marie, nebyl jejím vlastním stvořením. Byl to On, kdo Sám sebe stvořil. On nepocházel z ní, ale ona z Něho. To je pravda. Bible nás učí, že: „Vše učinil On,” vidíte, „a nic nebylo učiněno, jen to, co učinil On.” Takže jak On mohl... Jak by mohl mít matku, když On, On sám byl Bůh?

<sup>109</sup> Nyní zde vidíme pravé zjevení pravého vzoru. Zde jsou tři ženy, nositelky přirozeného semene, dokud neuzrálo v Ježíše. Izmael to nemohl být, protože on byl zrozen skutečně, jak



bychom to dnes hodnotili, z mimomanželského svazku, protože on byl synem služebnice. Potom přišel jeden více podobný Jemu, podobný Ježíši, který přišel z Izáka; ale stále to nebylo ono, protože bylo to zrození ze sexu mezi Sárrou a Abrahamem. Ale pak přišla Marie a panenským porodem zplodila Ježíše Krista. To je pravda. Bůh, Slovo, učiněn tělem.

<sup>110</sup> Nyní se podívejte. Byly tři ženy. Jsou zde tři vzory žen, církví. Ženy vždycky byly vzorem církví. Myslím, tři denominační věky, nositele, kteří také musí umřít a uschnout stejně jako pleva a tak by daly místo Semenu. Semeno nemůže být v pořádku, opravují, nemůže uzrát, pokud pleva, stonek a listy neuschnou. To je pravda. Vysává to z nich každý kousek Života; amen; vše, co to bylo, to je, a něco navíc.

<sup>111</sup> Není to možné! Nyní je čas Semene nebo čas Nevěsty. Plevy jsou mrtvé. Plevy jsou suché. Čas panenského Slova. . . [Prázdné místo na pásce—vyd.] . . . nedotýkat. Je to panenské, pamatujte, čas panenského Slova. Pokud byste To dali do rukou denominací, určitě by To nebylo panenské; zpracovali by to lidé, než byste se k Tomu dostali. Ale Církev Boží není dotčena denominací. Haleluja! Zamanifestovalo se panensky zrozené Slovo Boží, Ježíš Kristus stejný včera, dnes a navždy. Haleluja! Jak, jak je to krásné! Miluji To. Věřím Tomu. Věřím, že je To Pravda. Nebude to dotčeno. Nebude tu žádná denominační a lidská manipulace v panenském zrození Nevěsty. Nikoliv, pánové! Ona je—ona obdržela pokyn od Boha, aby z toho vyšla. „Nedotýkej se jejich nečistých věcí, staneš se supem.”

<sup>112</sup> To mi připomíná. Jak jsem jel onehdy den z Phoenixu do Tucsonu ze shromáždění, Duch Boží upoutal mou pozornost k něčemu; jak jsme jeli spolu s manželkou, vykládali jsme a děti spaly vzadu v autě, bylo pozdě. Upoutal mou pozornost na jestřába a já jsem trochu pozoroval toho jestřába a studoval ho. On je pravdivým vzorem dnešní církve.

<sup>113</sup> Nuže, jak všichni víme, jestřáb ztratil svou totožnost svého originálního stvoření. To je přesná pravda. Kdysi byl podobný orlu, jeho větší bratr; to byl jestřáb. Ale nyní již více nelétá v oblacích, aby ulovil svou nebeskou mannu, ale je takový zhýčkaný. Již více nelétá v oblacích. Poskakuje po zemi jako sup; sedává na telefonních sloupech; poskakuje okolo, loví mrtvé králíky. Jestřáb k tomu nebyl stvořen. Ne, on byl stvořen, aby byl podobný orlu.

Nuže, stejné je to s církví. Byla stvořena podobně jako orel. Měla by zaujmout místo v Nebesích. Ale místo toho se zhýčkal. Už více nepoletí do neznáma, do blankytu. Ne, panové. Je závislý na moderních cestách přizpůsobivosti, vzdělání a teologie v nějaké lidského původu vytvořené denominaci; hledá mrtvé králíky, poloshnilá místa něčeho jiného. To je pravda. Nyní poskakuje na zemi, vidíte, to je pravda, jestřáb. Vidíte, takto.

Orel se ani trochu nezměnil. On zůstal orlem.

<sup>114</sup> Nevznáší se vysoko na obloze, jestřáb už více ne, aby si tam chytil svou čerstvou mannu, ale je odkázán na to, co najde již mrtvého. Jestřáb neví jak na to; říkají, že se předpokládalo, že bude na zemi. Ale všimněte si dnes starého jestřába. Běžte podél cesty, uvidíte telefonní dráty plné jestřábů, hledí, jestli je schopen najít něco—něco zabitého, něco shnilého. Musí, křídla už nemá vhodná pro létání. On . . . První věcí jest, jak víte, že bude na zemi, uzemněn, protože je zhýčkaný. Už více nevyužívá svou sílu, kterou mu dal Bůh.

<sup>115</sup> Jeho zvláštním znakem bylo plout po obloze a shlížet dolů, ale nyní je dole, nemůže se nahoru ani podívat. Myslí na mrtvé králiky, hledá, co by mohl najít na cestě; nějakého skunka, vačici nebo něco, co někdo přejel. Není orlem, ale jen něčím podobným.

Stejně tak církev je závislá na své potravě ku vzdělání atd., mrtvé dítě, která zemřela před lety skrze Luthera a Wesleye a letničnicki. Ohlíží se zpět po nějakém lidského původu vyznání; místo, aby létala nahoru na Nebesa Slova, kde: „Všechny věci jsou možné těm, kteří věří.”

<sup>116</sup> Převzal zvyky káněte. Ty mrtvé věci byly nechány pro supy, svět. Vzdělání a tak podobně, byly nechány pro svět, ne pro Církev. On je tak zhýčkaný, že ne . . . Už není drsný. Nemůže již vystoupit do drsných nebes, kde: „Všechny věci jsou možné těm, kteří věří.”

Sedne si a řekne: „No, doktor *Ten-a-ten* řekl určitý . . . Moje denominace tomu tak nevěří.” Ó, ty převrácený jestřábe, bojíš se vymanit na základě zaslíbení Božích!

Říkáte: „No, dny zázraků pominuly.”

<sup>117</sup> Jste zhýčkaní. Bojíte se vzít si křídla a letět nahoru. Stali jste se příliš slabými pro modlitební shromáždění? Přišli jste do místa, kde se bojíte zůstat více jak deset minut před oltářem?

<sup>118</sup> Poskakujete okolo jako sup, který jí zdechlou mršinu na zemi! Ano, pánové. On je příliš zhýčkaný na to drsné, tam nahoře. Poskakujete jako supi, jíte supí jídla. To je to. To je pravda. Až začne vypadat jako sup. On se chová jako sup. Není již více jestřábem, než čímkoliv jiným. Je spíše supem než jestřábem. Jestřáb by měl plachtit; ne sedět na telefonním sloupu a dívat se po mrtvém králíkovi a pak sletět dolů a plácát se nahoru a dolů po cestě jako sup. Vidíte?

<sup>119</sup> Tak je to právě dnes s církví. „Jaký je z toho užitek chodit tam nahoru a kroužit okolo, když mohu zde dostat králiky?” Ale oni jsou mrtví. Jsou shnilí. Jsou znečištěni. Jednou byli dobří; tak jako nauka luteránů, Wesleye a letničnických. Proč jíte jako supi? Z nebe každou noc padala nová manna pro děti Izraele na jejich cestě; cokoliv zbylo, zkazilo se. Říkávali jsme na venkově: „Je to červivé.” Je příliš moc červů v našich prožitích dneska, naše

náboženství závisí na tom co někdo jiný řekne, co někdo jiný řekne a: „Zaslíbení je pro nějaký jiný věk.”

120 Před nedávnem přišel ke mě muž, do mého domu, baptistický kazatel a řekl: „Víš,” řekl, „já-já bych chtěl v něčem opravit.”

Zeptal jsem se: „V čem?”

Řekl: „Snažíš se učit apoštolské učení v dnešní době.” Řekl: „Apoštolský věk přestal.”

121 Řekl jsem: „Kdy?” Vidíte? „Řeknu ti, kdy začal a ty mi řekneš, kdy přestal.” Řekl jsem: „Věříš Slovu?”

On řekl: „Ano.”

122 Řekl jsem: „V pořádku. Hle, na Den Letnic, věříš, že začal apoštolský věk?”

On řekl: „Ano.”

123 Řekl jsem: „Tehdy řečník, apoštol Petr, řekl tato slova.”

A pamatujte, Ježíš řekl: „Kdokoliv kdy vezme z tohoto jedno slovo nebo k tomu jedno slovo přidá, jeho díl bude vzat z Knihy Života,” at' je to kazatel nebo někdo, který má své jméno v Knize.

Řekl jsem: „Petr řekl: ‚Čiňte pokání každý z vás a nechte se pokřtít ve Jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů a přijmete dar Ducha Svatého. Protože toto zaslíbení je pro vás a vaše děti a pro ty, kteří jsou daleko, kterých Pán, náš Bůh zavolá.’ Kdy to tedy odešlo? Vždycky to tady bylo.”

Jsou to jen hejna jestřábů, kteří se proměnili v kánata a poskakují okolo nějaké zdechlé mršiny, co nějaký jiný věk pro ně zabil. Tak. Ne čerstvá manna z nebes. Nechtějí To. Oni ne. . . Nemohou mít modlitební shromáždění. Nejsou orlové, aby začali; jsou zhýčkaní, ne drsní; jen poskakují okolo.

124 Taková je naše moderní denominace, závislá na vzdělání, na nějaké lidského původu teologii, která odmítá všechny tyto Věci a oni to přijímají. Nevezmou Slovo, které říká: „Ježíš Kristus je stejný včera, dnes a navždy.” Neuznávají Malachiáše 4. A neuznávají všechna ta ostatní zaslíbení, týkající se tohoto dne a co je řečeno o tomto církevním věku. Jak řekl prorok: „V čase večera bude Světlo,” Tohle oni neberou. Chtějí poskakovat okolo toho, co nějaká letniční organizace zabila před sto lety a jíst poloshnilou mannu. To je pravda. Je to k ničemu.

125 Všimněte si, církve je tak tělesná, živí sama sebe světskou mršinou, mrtvými věcmi ze světa, stejně jako sup. Politici církve nenechají Ducha Svatého, aby poslal muže do církve; musejí mít politiku a pozorují, zda denominace ho přijme nebo ne. To je pravda. Jsou jako svět. Oblékají se jako svět. Vypadají jako svět. Chovají se jako svět. Jsou to supi jako svět. Jsou líní, zhýčkaní, přijímají kompromisy. Tak je to celé. [Bratr Branham poklepal čtyřikrát na kazatelnu—vyd.]

Viděli jste, že by orel byl někdy schopen kompromisu? Nikoliv. Není v něm nic kompromisního. Stejně tak na pravém křesťanovi. On není zhýčkaný. Bude lovit, dokud To nenajde. Amen. Ano, pánové. Najde svůj pokrm. On chce čerstvou Mannu. Slétne tam dolů a bude kopat, dokud To nenajde. Bude létat výš a výš. Pokud nebude nic v tomto údolí, pozvednu se ještě kousek výše. Čím výše jdete, tím více můžete vidět. Takže v tento den je čas pro orly dostat se výše a šťárat v Božích zaslíbeních, nebýt živ z jídla supů, které bylo zabito před léty; zbavme se toho.

<sup>126</sup> Politika, hlasování pro a hlasování proti, říkat *toto, tamto* nebo *něco* jiného a Duch Svatý nemá více práv v církvi než cokoliv jiného. Žádná modlitební shromáždění, žádné zápasení s Bohem, aby se vyplnilo Jeho Slovo! Žádná víra, že Slovo je stejné včera, dnes a navždy! Oni jen slétnou jako supi, přijmou denominaci, zapíší své jméno do knihy; a zleniví a zhýčkají se a usadí se vzadu a pasou se na nějaké mrtvé mršíně. A ten jestřáb měl být bratr podobný orlu, proroku, který přinesl pravdivé Slovo a zjevil JeJ.

<sup>127</sup> Spoléhá se na poloshnilou, lidského původu teologii. Kde ji sebral? Na nějaké lidmi vytvořené programové listině nedělní školy, nějaký vzdělavatel pro něj zabíjel na nějakém semináři, řekl mu, že: „Dny zázraků pominuly. Neexistuje taková věc, jako křest Duchem Svatým. Toto je nesmysl.“ Chcete mi namluvit, že orel by tohle jedl? To by neudělal. Ne, pánové.

<sup>128</sup> Stejně tak žádný křesťan by se neživil těmi mrtvými mršínami starých denominačních nauk a věcí. Chtějí čerstvé Slovo Boží, zaslíbení pro tuto hodinu. Bůh zaslíbil v době Luthera králiky. Zaslíbil jiné věci v dobách jiných (mužů). Ale nyní On nám zaslíbil dobré jídlo plného sedmichodového Menu, jelikož všech Sedm Pečetí je otevřeno a vše je připraveno pro Slovo Boží, pro ty, kteří mohou přijmout! . . . ? . . .

<sup>129</sup> Jestřábi poskakují jako káňata. Jé, ale! Přemýšlejte o tom, jak je to kritické, proč—proč je ta hodina. Tak jak jestřáb ztratil dávno svou identifikaci jestřába, tak církve dávno ztratila svou identifikaci menšího bratra orla, Božích proroků.

Jednou nositel pravdivého slova, ospravedlnění; pak se stal nositelem posvěcení; pak se stal nositelem křtu Duchem Svatým, znovuobnovením darů. Ale když pak pokračoval a couval, zkoušel jíst něco, mannu z jiného dne, byla shnilá. To není dobré.

Pravdivý orel dnešního dne ví, že to bylo v pořádku. Ale my máme to a něco navíc, když Ježíš Kristus se zmanifestoval v plné Svě síle, jak to zaslíbil v posledním dni.

<sup>130</sup> Nyní je ona suchou plevou. Je ta tam; Duch Boží prošel skrze ni, to je pravda. Ale nebude, ona nebude dědit s dokázaným Semenem Slova. Určitě nebude. Ona nebude ve Vytržení. Bude členkou církve, možná snad přijde v druhém zmrtvýchvstání, bude souzena podle toho, co slyšela.

Pokud jste dnes večer tady a jste jen členy církve, jaký bude váš soud, až tam budeme muset všichni stát a svědčit, že jste slyšeli Pravdu? Vidíte?

Ona nelétá do blankytu, do neznáma, do nadpřirozena, kde síly a výšky a zaslíbení Božího Věčného Slova, dělají vše možné: „Všechno pro ty, kteří věří.” Ona nebude Tomu věřit, řekla. Vrátila se okamžitě zpátky na telefonní drát a řekla: „Moje denominace říká, že králíci jsou dobří.” Přestože mají v sobě červy, ale stejně: „Jsou dobří,” vidíte. Je na tom závislá.

<sup>131</sup> Letniční jsou jako její denominační supí sestra, sedící nyní ve velkých „křeslech v radě bezbožných,” určitě, a naslouchají její světové, politické hlavě, která je krmí zrádlem supů, mrtvými králíky, něčím, co zdechlo před padesáti lety. Takový je stav Letniční církve. Já, ale!

<sup>132</sup> Tak jako Sára zkoušela přinést zaslíbení nadpřirozena díky zručně vybrané Agar, stejně tak církev se pokouší přinést probuzení. Dnes naši velcí evangelisté po celé zemi: „Probuzení v naší době! Probuzení v našem čase! Všichni vy metodisté, baptisté, letniční, všichni vespolek.” Jak můžete mít probuzení čerstvé Manny na starém, mrtvém, supím...?.. Jak byste to mohli mít, probuzení v naší době?

Probuzení bude tak malé, že ani nebudou vědět, že se tak stalo.

<sup>133</sup> Letniční říkají: „Ó, stane se velká věc.”

Už se to děje a oni o tom nevědí. Vidíte, to to je. Vidíte? Ano, pane. Protože tam kde je Tělo, tam se shromažďují orli,” právě tak jistě jako svět. Vidíte? Toto To říká. Co je to Tělo? Slovo. On je Slovo, Tělo, Kristus! „Kristus ve vás,” stejný včera, dnes a navždy. Jak je To pravdivé!

<sup>134</sup> Sára chtěla, aby se všechna zaslíbení splnila, vidíte, ve velkém... jako dnešní církev, „velké probuzení v našem čase,” (čím?) obráceným zaslíbením. Jak to chcete udělat, když Bůh nikdy nepožehnal organizaci?

On nikdy neužíval organizace. Když přišlo poselství a oni organizovali, zemřeli přesně tam. Vyzývám všechny historiky, aby mi ukázali, kde znovu povstali. Zemřela přesně tam a zůstala tam. Bůh se odstěhoval z tohoto nositele do jiného; přímo z lutheránů do metodistů; přímo z metodistů do letničních; nyní se přestěhoval z letničních do Semene.

<sup>135</sup> Protože to muselo být Semeno. Nemůžeme předčít přírodu. Není zde nic, nestane se s tím nic jiného, než že Semeno, a proto Semeno se předvede samo. On je stejný včera, dnes a navždy; stejný Sloup ohně, ukazující ta samá znamení stejnou Sílu, stejného Boha, stejné zázraky, stejnou věc, dokázal Slovo a Bibli, přesně tak to je. On je stejný včera, dnes a navždy. On dnes večer vede. Bože, pomoz nám to vidět a věřit tomu! Jisté!

<sup>136</sup> Vidíte, Sára, církev, zručně vybranou Agar. Nefungovalo to. Že ne? Ne. Její zručně vybraná skupina také dnes nefunguje. Doktoři a Ph.Dr. a ThDr. nedělejte to. Všichni nositelé zklamali.

Luther zklamal, tak jako Agar. Co udělala Agar? Agar dala svého syna do klína jiné ženě (pravda?), aby vychovala její dítě. Agar to udělala; dala svého syna, svého jediného syna do klína jiné ženy (ne jeho matky), aby ho vychovala. To je to samé, jako když Luther dal svého syna, ospravedlnění, do denominace, aby si z toho dělali legraci, vskutku tak, aby jej vychovala.

<sup>137</sup> Wesley zklamal stejně jako Sára, pochyboval o nadpřirozeném zrození pokřtěním Duchem Svatým, jako Sára pod dubem. Když bylo Wesleyovi představeno nadpřirozeno, když přišly Letnice a Wesleyeovi bylo představeno mluvení v jazycích a to ostatní, smáli se tomu a dělali si z toho žerty. Vy všichni v církvi Kristově, tak zvané, a vy baptisté a presbyteriáni, každý z vás, ohrnuli jste nad tím váš nos a odešli od toho pryč. Je to tak. Cos to udělal Wesley? Prodal jsi své dítě organizaci a ono zemřelo a zahynulo. Tak je to přesně.

<sup>138</sup> Ale Slovo, pravdivé Slovo pokračovalo. To nezůstalo v organizaci. Přišlo do Letnic a vzalo si něco s sebou. Syn, jako Semeno, které padlo do lúna; a po chvíli se Mu vytvořila páteř, potom plíce a hlava a nohy.

A zanedlouho To bylo završeno Jeho narozením. To je pravda. Tak tedy vyzrála Církev, stejně tak.

<sup>139</sup> Wesley pochyboval stejně jako Sára u stromu. Řekla... Když Anděl Páně, muž, oblečen jako... Nebo Anděl, Bůh Sám. Elohim, oblečen jako muž, stál tam v zaprášených satech a řekl, že On dal zaslíbení; potom, co Sáře bylo devadesát let a Abrahamovi sto let.

A Sára se smála do rukávu a řekla: „Jak by to mohlo být, když Abraham a já nemáme, no, nejsme jako mladí lidé, ty rodinné vztahy asi už dvacet let.“ Měla skoro sto let. Řekla: „Já, a prožívat ještě rozkoš se svým pánem, já jsem stará a on je také starý? A proud jeho života je mrtvý a moje lúno je vysušené. Nemám žádná nadra; ani mléčné žlázy. Jak bych to mohla mít?“

<sup>140</sup> Bůh řekl: „Já jsem to zaslíbil. On stejně přijde!“

<sup>141</sup> Stejně tak Wesley. „Jak je můžeme přijmout, když mluví v jazycích, Božské uzdravení a tak. To pro nás dnes není.“

<sup>142</sup> Bůh řekl: „Zaslíbil jsem, V posledních dnech vyleji Svého Ducha na všechno tělo.“ On to zaslíbil a šel a udělal to. [Prázdné místo na pásce—vyd.] A Wesleyova církev, se všemi těmi malými pylovými sestrami od baptistů, presbyteriánů a církve Kristovy a nazarenů a poutníků svatosti a spojených bratrů atd., zemřela v tom. A Církev popošla kupředu.

Nuže, co udělali letniční? Organizují se jako pleva. Ta dělala to samé. Organizovala se dohromady, postavila se do polohy plevy. To je pravda.

<sup>143</sup> Letniční byli jako Marie. [Prázdné místo na pásce—vyd.] . . . letniční svátek, podívejte se, co Marie udělala. Co udělala Marie špatně? Jednou při letničním svátku stála tváří v tvář skupině hodnostářů, kněží. Když svého Syna nemohla nikde najít. A šla tři dny.

Opustila Jej. Jako moderní církve dneška, asi třikrát pět, nebo dvacet pět, jako církve opustila asi před padesáti lety nebo sedmdesáti pěti lety.

<sup>144</sup> Nechala Jej na letničním svátku. Marie šla zpátky s Jozefem tři dny, hledala Jej. Moc Jej hledala; ale nemohla Jej najít.

Našla Jej. Co našla? Našla Jej v chrámu, jak se baví o Slově Božím s kněžími. A přímo před těmito kněžími, těmi důstojnými, Marie nechala padnout oponu. Udělala přesně tu věc, kterou neměla udělat.

Nazývají ji: „Boží; matkou Boží“? Matka by měla mít více rozumu, než její syn.

A ona řekla: „Tvůj otec a já jsme Tě hledali se slzami v očích den a noc.“ Ach! „Tvůj otec a já,“ tvrdila, že zrození nebylo nadpřirozené, že Jozef je otec Ježíše. Popřela nadpřirozené zrození.

Letniční vzali mluvení v jazycích. Popřeli zrození Slova. Přesně to udělali. Vezmou z toho spoustu, ale nevezmou To beze zbytku. Popřelo to zrození Slova, jako Marie. Ale, sledujte, už zde po této nebudou žádné organizace.

<sup>145</sup> Sledujte Slovo samotné, když mu bylo dvanáct let, jenom to byla maličká věc v plevě, On řekl: „Cožpak nevíš, že musím být v záležitostech Mého Otce?“ Slovo právě tady opravilo církve.

<sup>146</sup> „Proč děláte všechny tyto věci? Víte, že *toto* nemůžete dělat. Nuže zavřeme naše dveře; nenecháme vás vejít.“

<sup>147</sup> „Cožpak nevíte, že já musím být v záležitostech mého Otce?“ Vidíte? Jistě, jistě, je to jasně nadpřirozené!

<sup>148</sup> Okouzlena tvrdila, že On je Jozefův syn, pouhý člověk. Nebo, co udělali letniční, prostě tvrdili, že On je „jeden ze tří.“ Ach! Víím, že to bolí, „jeden ze tří.“ Ale On byl všichni tři v jednom. Ale letniční: „Ach, ano, On je Synem Otce, Duchu Svatého, pak . . .“ Jé, ale!

Ale skutečné, pravdivé Slovo mluví přímo a řeklo: „Nejsou tři z nich. Je tam jenom jeden.“ [Prázdné místo na pásku—vyd.] Amen. Neznáte Slovo Boží? Nedělejte z nich tři; ale Jednoho.

<sup>149</sup> Všimněte si, už tu více nebude nositel, mateřské církve, denominace po této plevě, nosiči.

<sup>150</sup> Protože po plevě nebude nic, nezůstane nic než Zrno. Je to pravda? Musí to být Zrno. Musí to být ten stejný druh, který šel do půdy, Ježíš Kristus je stejný včera, dnes a navždy, Duch sestoupil na Nevěstu, aby dělal ty stejné věci, jak udělal On. Vidíte? Je to znovu reprodukce Zrna.

<sup>151</sup> Slovo, ač ještě mladé, mluvilo za sebe: „A nevíte, že Já musím být v záležitostech Mého Otce?“ Ach!

<sup>152</sup> Nuže, tu je to tajemství Poselství, právě přesně „v záležitostech Otce.“ Co je to Otcova záležitost?

Dokázali byste přijít na to, co to byla Otcova záležitost v Ném? Splnit, co Izaiáš řekl: „Panna otěhotní.“ Splnit, co znovu Izaiáš řekl: „Chromý bude skákat jako jelen,“ a všechny tyto věci se stanou. Jak řekl Mojžíš: „Pán, váš Bůh, vzbudí Proroka mezi vámi, podobného mně.“ To byla ta Otcova záležitost, vyplnit Slovo.

Nuže, když to prošlo skrze stonky, skrze ty přirozené ženy; co ty stonky těch duchovních, církevních žen? Církve znamenají ženy, správně *ženy* znamenají „církve“. Je to pravda?

Co je to potom nyní? „Musíme být v Otcových záležitostech,“ Pšenice se ozve, Zrno. Ano, pánové. Co to musí udělat? Obhájit Malachiáše 4, obhájit Lukáše 17,30, obhájit Židům 13:8, obhájit Svátého Jana 14,12, obhájit celé Jeho Slovo. Obhájit Židům, mám na mysli. . . Zjevení 10. kapitola, od otevření Sedmi Pečetí a tajemství Božích; dokonce i hadí semeno a všechna budou demonstrována, manželství a rozvod a všechna ostatní tajemství, která byla skryta za sloupy celá ta léta, teology a tak, ale nyní nastala ta hodina. To jsou záležitosti Otce.

Myslíte, že To přijmou? Chtějí být poctěni a říkají: „Naše denominace nás Tohle neučí.“ Ale Bible ano. Tak je to.

<sup>153</sup> Bůh to dokazuje, je to pravda. Jistě, splňuje to tuto dobu, kdy těch Sedm Pečetí. Nebo právě potvrzuje, že denominace byly jen nositeli, že je to další Otcova záležitost, aby to dokázal. Otcovou záležitostí nyní je dokázat vám, že ty denominace nejsou Jeho. Jsou to lidmi vytvořené systémy, které popírají Slovo. Ano. Všimněte si.

Říkáte: „Nuže, Marie, pan- . . . velká panna!“

<sup>154</sup> Na kříži On ji nikdy nenazval „matkou.“ Volal na ni „ženo,“ nositelka, ne matka. Vidíte? Pravdivě byla nositelkou Slova, ale ona nebyla Slovem. On byl Slovem. Ach, ano.

<sup>155</sup> Všimněte si tedy, ona nebyla identifikována s Ním při zmrtvýchvstání. On zemřel a znovu povstal, protože On byl Slovo. Ona byla jen nositelkou. Ona zemřela a leží stále v hrobě. To je pravda. Tak, ona byla jen nositelkou, ne Jeho matkou, ne Bohem. Byla jen nositelkou tak jako církve. To je pravdou. Ukazuje to, že byla pouze nositelem, ne Slovem.



<sup>156</sup> Uzavřeme to těmito slovy. Ach, letniční jestřábi, poskakující okolo jako supi, jsou účastní věcí tohoto světa, jako ten zbytek z nich: „Mající formu zbožnosti, aby klamali ty Vyvolené, pokud je to možné, ale popírající Sílu toho,” jak zde říká prorok. Nejlepším příkladem toho, co Boží Slovo řeklo o posledních dnech, bude věk Laodicejské církve, „nahý, slepý, mizerný, chudý a rozbitý; tvrdící, že ona je velká a bohatá, ‚nepotřebuje nic.’” A nevědí, že se mění z jestřába, podobného bratru proroka, který udržoval Slovo Boží přímočaře; že se změnila v supu a krmí své lidi mrtvými církevními králíky. Přesně tak. Vzbudte se! Och, jak čekáte, že budete identifikováni nebo dědit s orly, když takové věci jako tyto v této velké hodině se stanou, když Vytržení je na dosah.

<sup>157</sup> Ó, křesťane, ó, věřící, kdybys byl částečně věřící, chod' nadále do shromáždění, ještě po nějakou dobu (ano?), máme zde něco, o čem si myslím, že Pán chce, abys věděl.

Je pozdě; nemohu dále pokračovat. Musím uzavřít a snad dokončím zítra večer. Ale teď skloňme naše hlavy na chvíli.

<sup>158</sup> Nechci, abyste si všímali gramatiky, jakou používám, ale chci, abyste na chvíli věnovali pozornost tomu, co říkám. Je to natolik zřejmé, abyste Tomu mohli porozumět, jsem o tom přesvědčen, když budete chtít. Když jste dnes tady a nemáte toto prožití . . .

Neříkám . . . Říkáte: „Tancoval jsem v Duchu, hopsal dokola.” Ano, jestřábi dělají to samé, stejně jako vrány a supi. Na to se neptám.

Co jíte? Jaká je vaše denní dieta? Čím se živíte, Slovem Božím nebo nějakou starou zdechlinou, kterou už využívali jinde před mnoha lety? Je vaše zkušenost i dnes večer něčím, co jste získali před mnoha lety; nebo je čerstvá, dnes večer nová, nová Manna, která právě spadla z nebes a vy tím krmíte svou duši, těšíte se zítra na něco dobrého a lepšího? Pokud to tak necítíte, tak nyní se skloněnými hlavami a očima zavřenými a srdcem skloněným se zeptejte sami sebe upřímně. A ne mě, ale Boha, zvedli byste ruku na svědectví a řekli toto: „Bože, uprav mou duši a mého ducha, abych byl živ jen Slovem Božím.” Zvedli byste ruku, řekli . . . Bůh vám žehnej. Bůh vám žehnej.

<sup>159</sup> Přesně nevím, kolik vás zde je dnes večer. Mám velice špatný odhad, ale řekl bych, že přinejmenším třetina zvedla ruce, kteří chtějí upravit duše. Vzpomeňme to v modlitbě, když skloníme hlavy.

<sup>160</sup> Drahý Bože, jsem odpovědný jen za mluvení Slova. A těmito malými jednoduchými podobenstvími, malými typy, lidé vidí, že jeden nebude dědit s druhým. A my víme, že v posledních dnech budou zde lidé, kteří budou vytržení tam nahoru do nebe a někteří z nich budou zde, až přijde Ježíš. A my Jej vyhlížíme, kdyby přišel i dnes večer.

<sup>161</sup> Vzpomínám na dobu tak před třiceti lety, před třiatřiceti lety, kdy jsem zde klečel možná ve stejnou dobu jako nyní, okolo devíti třiceti nebo v deset hodin a modlil jsem se za otce, který byl ztracen. Dnes večer, Pane, se modlím za mnoho otců, mnoho matek a bratrů a sester. Budeš milostiv, Drahý Bože? Teď už je pozdě pro mého otce, aby s tím cokoliv udělal; už je za hranicemi svého života. A brzy, Pane, tam půjdeme všichni. Já také musím jít tou cestou. Každý muž a žena, chlapec nebo dívka zde, musí jít touto cestou. A my budeme odpovědni za to, co děláme se Slovem Božím.

<sup>162</sup> Jak malý připadal Davidovi, když na něj plival! Jak málo tito lidé pomyslí na to, že plivali na Slovo Ježíše, když se znovu vrátí a co ti, kteří Jej probodli. Jak malí se budou lidé cítit, kteří mohli odtud odejít a vidět dokonce . . . nejen v některých velkých řeckých slovech a tak, ale v jednoduché přírodě, která učí nás o Bohu stvořiteli; můžeme vidět nositele Slova a vidět Slovo samotné a poznat hodinu, ve které žijeme, a že čas sklizně je zde.

<sup>163</sup> Drahý Bože, nenech nás otočit se k Tomu zády pro nějakou pošetilost světa, ale ať dnes večer přijmeme Jej celým svým srdcem. Pane, vytvoř ve mě dobrého ducha, Ducha života, abych mohl věřit všem Tvým Slovům a přijmout Ježíše, Slovo, který je stejný včera, dnes a navždy a věřit dnes údělu, tomu chodu, který byl vyznačen pro tuto dobu. Potvrď to, Pane. Žádám o to ve Jménu Ježíše.

<sup>164</sup> A nyní se zeptám každého z vás, jak jste zde a přemýšlíte o tom opravdu upřímně. Nemáme pro vás církev, ke které byste se připojili. Máme bazén tam dole na pokřtění: „Kdokoliv uvěřil, byl pokřtěn,” pokud jste nikdy nebyli pokřtěni křesťanským křtem. Nemyslí tím kropení, polévání; tím myslím ponoření. Ne v tituly Otce, Syna a Ducha Svatého, ale ve Jménu „Ježíše Krista,” tak jak byla pokřtěna církev, dokud katolická církev v r.303 nezavedla tři bohy a tři formy křtu, v tituly trojice. Pokud jste to ještě neměli, tak zítra ráno v deset hodin, jsou zde šaty a věci, které čekají na vás.

<sup>165</sup> Přijdete a připojíte se k Ježíši Kristu, ne k nám. My nemáme církev, dokonce ani zde, která by se o vás starala. Chodte do které církve chcete, ať jste odkudkoliv, ale prosím, věrte tomuto Slovu. Věříte tomu? Řekněte: „Amen.” [Shromáždění říká: „Amen.” – vyd.] Bůh vás žehnej. Smíte . . .

<sup>166</sup> Pokud vám s něčím můžeme pomoci, jsme zde, abychom to udělali.

<sup>167</sup> Nuže, vím, že jsou zde nemocní. Náš čas nám ubíhá a tak není čas na modlitební řadu. Možná, že to přece jen stihneme. Chci, aby každý z vás pro mě něco udělal. Sedíte poblíž někoho; položte své ruce na tu osobu.

Není pochyb, že pokládáte svou ruku na orla, možná na orla, který někde jedl supí potravu; z toho se nakazil. Už ji více

nechtějí. Chtějí se toho zbavit. Je jim zle a jsou z toho unaveni. Sedí zde dnes večer a vidí, co může orel skutečně jíst, Slovo, a mít živoucího Krista, žijícího mezi nimi, ukazujícího, že je živ a stejný včera, dnes a navždy. A oni nechtějí dědit s plevou; byli by spáleni. Všechna stébla budou spálená. Kombajn jede, aby vymlátil pšenici. Vy chcete být pšenice.

168 Jsou zde někteří, kteří jsou nemocní, někteří jsou tělesně nemocní. Chci, aby ses modlil, orle. Modli se za svého bratra, orlí sestru, tak jak se já zde modlím za tebe. Ať na tebe sestoupí Duch Boží.

169 Pamatuj, dávám ti Potravu orla, zaslíbení Boží. On nazývá Svě proroky, „orly.“ On nazývá sám Sebe Orlem, On je Jehova Orel. A když máte své ruce položeny jeden na druhém, modlete se za ně.

170 Náš Nebeský Otče, Tvé Slovo říká, poslední pověření, které jsi dal Svě Církvi, bylo: „Jděte do celého světa a kažte Evangelium,“ hlavní příkazy, „kdož uvěří a pokřtí se, spasen bude; kdož pak neuvěří, budeť zatracen. Znamení pak ti, kteříž uvěří, tato míti budou: Ve Jménu Mém d'ábly budou vymítati, jazyky novými mluviti, hady bráti, a jestliže by co jedovatého pili, nikoliť jim neuškodí; na nemocné ruce vzkládati budou, a dobře se míti budou.“

Ó, Jehovo Orle, nasyť dnes večer Svě malé tím Slovem, Pane. Potřebují to. Potřebují tuto dietu. To je to, co potřebují, znát, co je jídlo, co je TAK PRAVÍ PÁN.

171 Slíbil jsi, že když oni položí ruce jeden na druhého, že nemocní se uzdraví. Ó Pane Bože, odejmi nyní všechny pochyby a supí myšlenky od nás. A budeme se slavnostně krmit Orlím Pokrmem, Slovem Božím.

172 Ať každý nečistý duch, který je v těchto lidech, každý duch pochyb, každý duch strachu, každá denominační špína, každý zvyk, každá nemoc, která je mezi lidem, ať odejde. Ve Jménu Ježíše Krista, ať odejde od těchto lidí. A ať jsou od této chvíle volní, ať mohou jíst orlí jídlo, neboť my věříme, že nám je pošleš v průběhu týdne, Pane, otevřeš tyto Pečetě a ukážeš nám ta tajemství, která byla ukryta od stvoření světa, jak jsi zaslíbil. Jsou tvoji, Otče. Ve Jménu Ježíše Krista. Amen.

173 Všichni, kteří věří a přijímají, postavte se a řekněte: „Věřím. Přijímám. To, co mi Bůh zaslíbil, přijímám.“ [Shromáždění vstává s hlasitým přijetím—vyd.]

Pán vám žehnej. To je krásné. Každá osoba stojí! To je dobré.

Akord: *Miluji Jej*. Zaspívejme Jemu tento chvalozpěv: „Miluji Jej, miluji Jej, protože On mě první miloval.“ Teď všichni.

Miluji JeJ, (když ano, zvedněte ruce) miluji JeJ,  
protože On mě první miloval  
a vykoupil mou spásu  
na kříži Golgoty.

<sup>174</sup> Ach, není On obdivuhodný? [Shromáždění říká: „Amen.”—  
vyd.] Potřeste si navzájem rukou. Bratře, orle, prostě se otoč,  
sestro, potřeste si rukama, když to zpíváme.

Miluji JeJ, . . .

Bratře, orle! Bratře, orle! Bratře, orle, ty, kdo sloužíš Slovem!  
Charlie, jak se máš? Bůh ti žehnej, bratře. Jsem rád, že tě vidím!  
Bůh ti žehnej, bratře, orle. Bůh ti žehnej.

Na kříži Golgoty.

Pozvědněme naše ruce k Němu.

Miluji JeJ, miluji JeJ,  
protože On první miloval. . . (a On tě stvořil  
jako orla)  
On vykoupil mou spásu  
na kříži Golgoty.

<sup>175</sup> Jak budete vědět, jak bude svět vědět, že milujete Ježíše?  
Když budeme milovat jeden druhého. Tak svět. . . Vidíte, Bůh  
vidí vaši víru; svět vidí vaše činy. Nuže, milujte jeden druhého.  
Buďte k sobě milí. Hovořte spolu. Buďte trpěliví.

A všechny další instrukce, jako křest, hledání Ducha  
Svatého. . . Tady na to nemáme prostory, rozumíte. Volání k  
oltáři, pokud vás Bůh přesvědčil, že toto je správné, že Ježíš  
Kristus je stejný včera, dnes a navždy a vy se chcete k Němu  
připojit, jděte a dejte se zítra pokřtít v Jeho Jménu. Bude tam  
muž, který vám dá instrukce. Vše, co můžeme udělat, abychom  
vám pomohli, uděláme.

Miluji JeJ, miluji JeJ

Nyní vy u telefonů v Tucsonu, v Kalifornii, daleko na  
Východě, zvedněte své ruce nahoru. . . ? . . . Chvalte JeJ!

On vykoupil mou spásu

Kdo to rozpustí? [Bratr Branham hovoří s někým na pódiu—  
vyd.] Nyní až do zítřejšího večera vám dávám bratra Nevilla,  
našeho pastora.



*SEMENO NEBUDE DĚDIT S PLEVOU* CZH65-0218  
(The Seed Is Not Heir With The Shuck)

Toto Poselství bratra Williama Marriona Branhama bylo kázáno ve čtvrtek večer ráno 18. února 1965 ve vysokoškolské posluchárně Parkview Junior v Jeffersonville, Indiana, U.S.A., bylo přepsáno z magnetofonové pásky a nezkrácené vytištěno a rozšiřováno bezplatně skrze Voice Of God Recordings. Tento český překlad byl vytištěn v roce 1996.

CZECH

©1996 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS  
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.  
[www.branham.org](http://www.branham.org)

## Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS  
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.  
[www.branham.org](http://www.branham.org)